

GALLINA BLANCA

INDUSTRIAS ALIMENTICIAS



ORFEO CATALA

"Operació 8000 socis"

19 gener 1963.

I N D E X

- 1.- Proclama.
- 2.- Jocs d'impressos, sol.licitant signatures de la proclama.
- 3.- Captació dels socis de l'Orfeó recaptant.
- 4.- Petició a "amics capacitats", per a que aportin una "quota" determinada de socis.
- 5.- Postals complementaries de la proclama.
- 6.- Cartells.
- 7.- Racionalització de feina.
- 8.- Pressuposts .
- 9.- Previsió de probables resultats, i financiació de l' "Operació 8.000 socis".
- 10.- Beneficis -directes i indirectes- previsibles per a l' Orfeó, derivats de l' "Operació 8.000 socis".
- 11.- Exposició de motius i tàctiques de l' "Operació 8.000 socis".
- 12.- Cloenda de l' "Operació 8.000 socis".

PROCLAMA

Contingut de les pàgines.--

- 1^a. pàgina: Slogan.
Grup escultòric dibuixat.
Text de la proclama.
Senyera.
- 2^a. pàgina: acabament del text de la proclama.
Signants.
- 3^a. pàgina: reproducció d'algunes propostes:
exp. Maragall
Torres i Bages.
- 4^a. pàgina: retrat a l'oli del mestre Lluís Millet.
Frase de Cambó.

Característiques de la impressió.--

- dibuixant:
Obiols.
Cirici Pellicer.
Roca.
Navarro.
- tintes:
1^a. i 4^a. pàg. a quatre tintes.
2^a. i 3^a. " a dues tintes.
- tiratge hueco-offset per tal de poder reproduir amb l'encuny de l'antiguetat les propostes de Maragall i Torres i Bages.
- "Culs de llàntia" entre els grups de signatures, al·lusives a l'activitat de cada grup.

Tirada = 60.000

Arxiu metal·lic O.C.	35.000
6 a cada soci x 3.700	22.000
A "peticionaris", tants com "quotes": càlcul estimatiu:	
50 "peticionaris" x 5 "amics capacitats"	
= 250 "amics capacitats" x 10 socis apor-	
tats = 2.500 socis nous	2.500

59.500

=====

Jocs d'impressos sol. LICITANT SIGNATURES DE LA PROCLAMA.-

- imprimir text de la proclama.
- saluda O.C. acompanyant aquest imprès.
- anar personalment, o per telèfon, a buscar l'acceptació.
- tiratge molt limitat i acurat del text de la proclama, el qual text és caixa definitiva.
- llista definitiva de signants, agrupats per activitats:

CAPTACIO DELS SOCIS DE L'ORFEO RECAPTANT-

- 1er.-- que portin nous socis.
- 2on.-- que facilitin llista de possibles nous socis, a promoure directament per l' "Operació", tot remarcant si podem esmentar el seu nom o si vol que ens el reservem.
- 3er.-- que faciliti "amics capacitats", els quals puguin aportar una "quota" determinada de socis.

Trametre a cada soci:

- 1.- carta O.C. demanant col.laboració adjuntant per a la resposta un sobre imprès i franquejat.
- 2.- Sis proclames.
- 3.- Sis propostes de soci.
- 4.- imprès per a facilitar noms de les persones que el soci prefereix que O.C. les promogui directament.

Continuitat de captació per via postal.

- insistència als socis, refrescant-los la memòria, mitjançant sis postals, una cada deu dies, durant dos mesos.
- text del dors d'aquestes postals, on la insistència sigui progressivament accentuada.

Remitent i recepcionista.

- serà O.C. donant sempre l'adreça del Palau Dalmasas.

PETICIO A "AMICS CAPACITATS" PER A QUE APORTIN UNA "QUOTA" DETERMINADA DE SOCIS.-

"Peticionaris" que han de facilitar "amics capacitats".

- membres de la Junta de l'Orfeó
- amics provats de l'Orfeó
- amics segurs de les nostres coses

Carta a l' "amic capacitat".

- paper amb membret i firma del "peticionari"
- es facilita al "peticionari" un borrador "standard" per si cal retocar algun detall per a major adaptació al tracte que el "peticionari" dóna a l' "amic capacitat"
- la carta "standard" sigui impressa amb multicopista i a doble espai per tal de facilitar al peticionari l'adaptació en cada cas
- les cartes "standard", ja adaptades, seran picades a màquina amb paper membret del "peticionari"
- peticionari faciliti tants papers i sobres de carta membret con "quota" assignada
- portar a signar al peticionari les cartes ja mecanografiades
- deixar al peticionari còpia, en paper seva, de les cartes mecanografiades
- treure'n còpia per a l'"Operació"
- O.C. sol·licita permís al peticionari per a recordar per telèfon el contingut de la carta, als "amics capacitats", o visitar-los, si cal

POSTALS COMPLEMENTARIES DE LA PROCLAMA

- 1.- A enviar als socis.
- 2.- A enviar, al públic en general, com a insistència i recordatori postal de la primera carta.

Originals a tot color (tamany postal)

Obiols.
 Mora.
 Navarro.
 Roca.
 Cesc.
 Pau Macià; és a dir els mateixos dels cartells.
 Retrat a color del mestre Lluís Millet.
 " " " de la Senyera.

Reproduccions d'Arxiu de l'Orfeó (tamany postal)

Propostes de soci de Maregall.
 Torres i Bages.
 Cambó.
 Guimerà.
 Grup escultòric de la façana.
 Altres materials de l'Arxiu.

Impressió.-

Tiratge: 157.000

Socis Orfeó	4.000
Adreces fitxer de fitxers .	35.000
Amics capacitat	250

39.250 x 4 = 157.000 postals.

TRAMESA

Franqueig a 0'70 (com a postal)
Preveure i evitar sabotatge de Correus.
Frequència:

- cada 10 dies als socis requerits
- cada 15 dies, al públic del fitxer metàlic.

CARTELLS (supeditat a permís de fixació mural)Dibuixants.

- Obiols
- Mora
- Cesc
- Navarro
- Pau Macià
- etc.

Quantitat de cartells diferents

- quatre en dibuix a tot color
- un de fotogràfic del grup escultòric
- un fotogràfic

Tamany

- aproximadament: 30 x 40
- " 25 x 33

(tots dins la mateixa diagonal)

Llocs de fixació a Barcelona i ciutats

- entitats del fitxer
- entitats anàlogues
- entitats de tota mena, no prohibitives
- oficines comercials
- entitats bancàries
- columnes anunciadores (si hi ha permís)
- fixació com a cartells murals
- establiments
- centres parroquials i anàlegs

Tiratge: 10.400

Entitats	200
Establiments	200
Columnes i parets ...	<u>10.000</u>
	10.400
	=====

RACIONALITZACIO DE FEINA

Fitxer metàl·lic

- O.C. adquireix una màquina elèctrica d'imprimir adreces, al servei immediat de l' "Operació 8.000 socis", i al servei definitiu de tota obra de proselitisme, de cultura i d'interès catalans.
- cada editor i entitat catalana, del nostre interès, es procuri les fitxes metàl·liques dels seus clients, socis, etc. de model unificat per a la màquina esmentada.
- cada editor o entitat, propietari de les seves fitxes tindrà accés gratuït a la utilització de la màquina, excepte mà d'obra i entreteniment.
- O.C. tindrà accés a la totalitat del fitxer de fitxers. Per evitar duplicitat de fitxes, es fixaran cavallets de color per a la selecció visual.
- La màquina estarà situada a O.C.
- una empleada única la farà funcionar al servei dels esmentats editors i entitats.
- O.C. decidirà, en cada petició, l'utilització del fitxer de fitxers que es presenti, si un interès veritablement col·lectiu català i no estrictament comercial, n'aconseïa la utilització.
- entitats probables: Annexa

Vària

- impressió quadruple de sobres
- que tots els cartells portin la mateixa diagonal per a facilitar les reduccions.

Delegats locals a les principals ciutats i viles.

Relació d'editors i entitats que podrien compondre el fitxer de fitxers

Diccionari Català-Valencià-Balear.
Serra d'Or.
Geografia de Catalunya.
Sr. Albertí.
Club dels Novel·listes.
Editorial Estela.
Delta.
Franciscàlia.
Dalmau editor.
Col·lecció Bernat Metge.
Cavall Fort.
Edigesa.

Omnium Cultural.
Classes de Català.

Agrupació Dramàtica Barcelona
F.E.S.T.A.

Lliga Espiritual Mare de Déu Montserrat
Fejocistes
Cofraria Mare de Déu de Montserrat
C.I.C.F.

Orfeó Català
Secretariat orfeons
Altres orfeons
Joventuts Musicals

Obra Ballet Popular.
Agrupació Cultural Folklòrica
Altres entitats sardanistes

Centre Excursionista Catalunya
Altres entitats excursionistes.

Escoltisme en general.

Institut d'Estudis Catalans.

.....

Societat Econòmica Amics del País.
Foment Arts Decoratives
Associació Cultural Musical.
Patronat Pro-Música
Ateneu Barcelonès
Cercle Artístic Sant Lluch.
Amics dels Museus
Associació Pessebristes

Germandat de Poblet.
Amics de Santes Creus.
Amics dels Jardins
Germandat Sant Narcís.
Germandat Sant Magí Brufaganya
Institut Francès

PRESSUPOST

8

	<u>1r. pressupost</u>	<u>2n pressupost</u>
<u>Confecció i tramesa d'impressos.</u>		
35.000 fitxes cartolina, del fitxer unificat	15.000,-	15.000,-
60.000 "proclames", una cara a 4 tintes i l'altre a dues tintes .	60.000,-	
Les mateixes "proclames" amb dues tintes a cada cara		48.000,-
157.000 postal, amb text al dors		
78.500 a tot color (4 models)	32.000,-	32.000,-
78.500 fotogràfics (2 models)	20.000,-	20.000,-
Franqueig de 157.000 postal a 0,70	109.900,-	
" " " com a im presosa 0,25		39.250,-
250. cartes mecanografiades a "amics capacitats"	1.000,-	1.000,-
4.000 cartes als socis (imprès) .	2.000,-	2.000,-
4.000 impressos als socis per tal que facilin noms	2.000,-	2.000,-
4.250 sobres i franqueig	5.000,-	5.000,-
4.250 sobres de contesta franquejats	5.000,-	
4.250 " " no franquejats		1.275,-
40.000 sobres tramesa proclama: franqueig excés 1,70 sobres 0,40 2,10 .	84.000,-	
40.000 sobres tramesa proclama: franqueig imprès 0,25 sobre 0,40 0,65		26.000,-
120.000 propostes de soci	15.000,-	15.000,-
4.000 cartes als socis nous donant gràcies. (paper, sobre, franqueig i mecanografia)	20.000,-	
Les mateixes cartes impreses i amb franqueig d'imprès		4.200,-
Joc d'impressos sol·licitant signatures	1.000,-	1.000,-
	371.900,-	211.725,-

Suma anterior	371.900,-	211.725,-
10.000 cartells 30 x 40 i 25 x 33 (4 models a tots colors) a 3,50	35.000,-	
10.000 cartells 30 x 40 i 25 x 33 (1 model a tot color) a 2,75		27.500,-
<u>Fitxer metal·lic</u>		
Fitxes metal·liques d'entitats sense conveni amb O.C. (5.000 a 2,20)	11.000,-	11.000,-
Màquina elèctrica d'imprimir	50.000,-	40.000,-
Moble per a les fitxes	5.000,-	5.000,-
Cavallets per a les fitxes 35.000 a 0,60 .	21.000,-	21.000,-
<u>Personal</u>		
Tres noies mecanògrafes (no taquígrafes) durant quatre mesos, a raó de 4.000 Ptes. per noia i mes	48.000,-	48.000,-
Deu senyoretes visitadores durant quatre mesos, a raó de 4.000 Ptes. per visitadora i mes	160.000,-	160.000,-
Sou Tramoleda durant quatre mesos	38.000,-	38.000,-
Fixació i distribució de cartells	6.000,-	
Aquesta feina feta per un home durant un mes		4.000,-
<u>Prensa i Radio</u>		
50 insercions 1/16 Vanguardia a 1.830 . .	91.500,-	
25 id. id.		45.750,-
50 insercions 1/16 Correu Català a 819-	40.500,-	
25 id. id.		20.250,-
16 insercions 1/8 Destino a 1.440,- . .	23.040,-	
8 id. id.		11.520,-
16 insercions fulla dominical a 3.000,-	48.000,-	
8 id. id.		24.000,-
3 "cunyes" diàries durant 60 dies a Radio Barcelona	60.000,-	
Id. id. durant 30 dies		30.000,-
3 insercions Serra d'Or - gratuït - Radio Barcelona. Programa 1/2 hora gratuït	-	-
T.V. programa gratuït	-	-
Suma total	1.008.940,-	697.745,-

PREVISIO DE PROBABLES RESULTATS I FINANCIACIO DE LA "OPERACIO 8000 SOCIS"

- 1^a Orfeó tenia 3.500 en començar l'"Operació 8000 socis"
- en arribar als 8000 socis s'hauran obtingut 4500 socis nous, possiblement classificables en una de les dues següents possibilitats:

1^a possibilitat:

4000 socis protectors a	120'--	480.000'--	pessetes
500 " benemèrits a	1000'--	500.000'--	"
		980.000'--	"

2^a possibilitat:

4250 socis protectors a	120'--	510.000'--	"
250 " benemèrits a	1000'--	250.000'--	"
		760.000'--	"

- O.C. contrau la responsabilitat total de la direcció, execució i financiació de l'"Operació 8000 socis"
- O.C. serà reintegrat per l'Orfeó Català de les despeses de l'"Operació 8000 socis" amb les noves quotes obtingudes
- a títol d'exemple:

en la primera hipòtesi de resultats abans exposada, el reintegre per l'Orfeó Català a O.C., duraria 12 mesos

en la segona hipòtesi, en duraria 17.

BENEFICIS -DIRECTES I INDIRECTES- PREVISIBLES PER A L'ORFEO, DERIVATS DE
L' "OPERACIO 8.000 SOCIS"

Beneficis directes:

- increment substancial del suport econòmic en unes 700.000 o 800.000 pessetes anuals.
- notable disminució del % de despeses de sosteniment de l'Entitat.
- possibilitat que aquesta nova aportació econòmica i de ciutadania faci viable per a la primera institució coral de Catalunya, una reestructuració i expansió en noves direccions, d'acord amb el que podria i hauria de ser l'Orfeo de cara a l'any 2.000.
- en cas de no saber aprofitar aquesta oportunitat -digna de la seva història- l'Orfeo perdrà l'assistència d'aquesta nova massa selecta de catalans molt més depressa que no pas l'haurà aconseguida.

Beneficis indirectes:

- mestres i cantaires podran ser objecte d'atencions, sol·licituts i estímuls, els quals polaritzant-se amb la vegueta de la nova assistència dels catalans, hauràn d'eleva la moral de mestres, cantaires i socis.
- La ressonància nacional de l' "Operació 8.000 socis" vitalitzarà la simpatia que sempre ha despertat l'Orfeo a la totalitat de la nostra terra.
- La generació de la postguerra, tan desconexedora dels valors de la cultura catalana, a través de l' "Operació 8.000 socis", rebrà una lliçó d'història de la renaixença de Catalunya.

EXPOSICIO DE TACTIQUES I MOTIUS DE L' "OPERACIO 8000 SOCIS"

Possibilitats de Catalunya.

- encara que tots sabem que les institucions corals de la península no tenen en capcas més socis que l'Orfeó Català, tenim dret a esperar, no obstant, que Catalunya sigui una excepció per mor de la seva superior situació econòmica i també per la sensibilitat dels catalans, esperonada per la necessitat de vetllar les institucions bàsiques de la seva cultura.
- per a lograr l'assistència ciutadana a què té dret a aspirar l'Orfeó, tan inadmissible fóra l'aventura irresponsable d'una campanya no prou meditada, com la basada amb la gasiveria del publicitari que es comprés un timbalet per a fer-se sentir enmig de l'estrepit del món actual.

Coordinació sinèrgica de tots els mitjants de captació.

De la lectura del projecte total de l' "Operació 8000 socis" es dedueix que s'utilitzaran tots els mitjans possibles, dossificat com cal, i sobretot coordinats en el temps i en el llançament, per tal que es potencialitzin de manera que no sumin aritmèticament sinó en forma geomètrica.

Doble front de captació.

En el projecte d' "Operació 8000 socis" es potencialitza l' "atac" individual, privat, a cada possible soci, amb una sincrònica crida col·lectiva, pública, mitjançant la premsa, radio, cartells, T.V. -si és possible-, a fi de trobar ja el màxim d'interès quan es truqui a cada porta.

Per què "Omnium Cultural" cal que sigui l'organitzador de l' "Operació 8000 socis."

1 er.- La Junta de l'Orfeó no pot treure un gran profit de la campanya perquè com diu Rossinyol, "no està bé de lloar la família", i pitjor encara si un es lloa a si mateix.

L'exposició dels mèrits de l'Orfeó, és molt millor que no es formuli ell mateix.

2 on.- Si bé l'existència de la proclama, signada pel bo i millor de Catalunya, ja dona paternitat a l' "Operació", aquesta es prestigia molt més si és una institució com O.C. qui la patrocina.

Més tenint en compte que la Institució del Palau de Dalmau és única, en la seva finalitat, en el desert de l'hora actual de Catalunya i que és el punt de convergència de lloables voluntats i esforços que fins ara treballaven isolats uns dels altres

3 er.- Un altre avantatge del patrocini d' O.C. és l'elegància que representa el fet que, en cap moment ni en cap lloc, el nom d'una persona individual aparegui com a promotora de la campanya.

I d'altra banda la campanya ha de tenir un o més promotors.

CLOENDA DE L'OPERACION 8000 SOCIS

S'hauria de poder anunciar com a nota simpàtica i estimulante de l'operació, que aconseguits 8000 socis, l'Orfeó Català -i es demanarà la col.laboració de tots els Orfeons de Catalunya- reuniria la família engrandida, al Palau Nacional, per a segellar, amb un memorable concert, la feta que marcaria el començament d'una nova etapa en la història gloriosa de l'Orfeó.

CAMPANYA 8.000 SOCIS

=====

Cartes afirmatives, rebudes fins a la data, que signaran la proclama:

J. Carreras Artau	Pere Sensat
J. Gassiot	Joan Vallvé Creus
Pere Calafell	Josep M. de Casacuberta
Isern Dalmau	Joan Llonch i Salas
E. Llimona	Francesc Recasens
Oller i Rabassa	Antoni Esteve Subirana
Alfons Serrahima	Aurora Bertrana
M. LL. de Serrahima ?	Jordi Cots
Joan Rebull	Josep Oriol Anguera
Pau Garsaball	Lluís Folch i Camarassa
Rafael Ferrer	Josép Cornudella
Conxita Badia d'Agustí	Joan Oliver
Clementina Arderiu	Díaz-Plaja
J. Pi-Figueras	Pius Font i Quer
Ramon Faus Esteve	Octavi Saltor
Miquel Batllori	Joan Triadú
Agustí M. Bassols	Miquel Rodés Verdalet
Marià Manent	M. Nadal
A. Bergós	Josep Ensesa Gubert
Xavier Montsalvatge	Salvador Espriu
Josep M Ribas Jorba	Josep Valls i Taberner
Ernacesc Maspons Anglasell	Antoni M. Badia i Margarit
Maria Canals	Xavier Regàs
Jordi Bonet	Francesc Moll
Domènec Ponsa	

Jordi Carbonell
Ramon M. Roca i Sastre
Josep Pla
Maria S. Vidua Toldrà
Pere Bohigas
Jaume Mestres Fossas
Maurici Serrahima
J. Alsina i Bofill
M. Coll i Alentorn
J.M. Boix Raspall
Muñoz Espinalt
Josep M. Vilaseca
Duran i Sanpere
Joan Bta. Cendrós
Ramon Folch
Mn. Ramon Muntanyola
Manuel de Pedrolo
Joan A. Maragall
P. Ireneu Segarra
Carles Soldevila
Mn. Francesc Baldelló
Oriol Casasses
Heribert Barrera
Josep Garí Gimeno
Lluís Bonet Garí
Joaquim Ribera Barnola
Rafael Tasis
Miquel Mateu Pla

Jaume Muxart

Joan Fuster

Oriol Martorell

Wenceslau Guarro

rebudes fins al 27-II-63

Josep Vives i Codina
~~Josep~~ ? d'ici Pujol?
Manuel Blancafort
Josep Riba Orlitz
Tomàs Garcé
Unió Sayé
P. Galarró
Nicolau M. Rubió
Pere Duran i Favell
Bartomeu Longueres Joli
Ignasi Vidal Ginouels
Andreu Fornell
Victòria del Angel
Josep Benet
Joaquim Zamacois
Agustí Pedr. Pou
Antoni Vils. Brufat
1 Sena Ràfol
Pi. Suryer
Damià Ribes
Jordi Squade

7-3-63

L'Orfeó Català, ha estat sempre una veritat.

Quan va néixer, ara fa setanta dos anys, l'Orfeó Català anava vinculat a tot allò que, a la nostra terra, era considerat autèntic i essencial.

Després, i sempre més, la més antiga de les nostres institucions corals ha sabut viure plenament, i amb dignitat i eficàcia, el seu paper d'institució bàsica dins la nostra cultura.

I si tots hem viscut temps difícils, de l'Orfeó Català bé pot dir-se que tots els seus gestos han estat dignes. Tan dignes les seves accions com els seus silencis.

És per tot això que l'Orfeó Català segueix essent una veritat com ho era el primer dia, i és per tot això que arreu de la nostra terra hi ha un sentiment positiu i cordial envers l'Orfeó.

Ara bé, una institució que aspira a l'autenticitat total cal que compti amb un nombre important de socis que donin proximitat a aquests sentiments positius i cordials, i que donin també estímul personal i ajut material.

L'Orfeó Català podria subsistir proclamant, només, els records daurats del seu historial i aferrant-s'hi, però no es tracta d'això. L'Orfeó Català és una veritat i vol i demana la càlida proximitat dels homes del nostre temps.

L'Orfeó Català potser podria viure sense massa problemes econòmics mitjançant els socis que ara té, però hauria de limitar-se en les possibilitats de penetrar amb passa ferma dins una etapa de grans realitzacions.

D'altra banda les interpretacions — encara recents — d'un repertori exigent i divers (Beethoven i Poulenc, Bach i Hindemith) o fets com el viatge artístic per Itàlia i França amb l'estrena del Poema del Pessebre de Pau Casals són prou eloqüents quant a les realitats presents. Ara depèn de tots nosaltres que l'Orfeó Català pugui superar-se i vitalitzar-se d'acord amb la dinàmica del nostre temps i segueixi donant a la música catalana, i en definitiva a un aspecte important de la nostra cultura, els valors d'arrelament i d'universalitat que va infondre-li el seu fundador, el mestre Lluís Millet.

"Ja sou soci de l'Orfeó Català?" Els qui signen aquest document us ho pregunten.

"Fau-vos soci de l'Orfeó Català!" Els qui signen aquest document us ho demanen.

Lluís Folch i Camarasa
Josep Cornudella i Capdevila
Pere Calafell
Josep Alsina i Bofill
Josep Oriol Cassassas-Simó
Pere Farreras i Valentí

Li Josep Gibert i Queraltó
Josep Oriol Anguera
Jaume Pi i Figueras
Alfons Trias i Maxenchs
Agustí Pedro i Pons

Lé Joan Puig i Sureda
Lluís Sayé i Sampere
Pere Gabarró i García
Santiago Dexéus i Font
Xavier Vilanova i Montiu
Leandre Cervera i Astor

Lí Fèlix Millet i Maristany
Josep Vilardaga i Buxó
Lluís M.ª Millet i Millet
Miquel Sapéras i Auvé
Oswald Cardona i Roig

Là Joan A. Grau i Cuadrada
Lluís Carulla i Canals
Ramon Pujol i Alsina
Raimond Carrasco i Azemar
Antoni de Moragas i Gallissà

Lè Josep Ametller i Fornells
Ramon Guardans i Vallés
Frederic Roda i Ventura
Josep López i Esparbé
Josep Bou i Calaf

Wm? Vda. Toldrà
Xavier Montsalvatge
Rafael Ferrer
Mn. Francesc Baldelló
P. Dom Irineu Segarra
Manuel Valls i Gorina
Conxita Badia d'Agustí

Li Andreu Fornells
Mercè Plantada
Joan Massià Prats
Maria Canals
Federic Mompou
Manuel Blancafort
Victòria dels Angels
Joan Gibert i Camins
Joaquim Zamacois
Domènec Ponsa
Oriol Martorell

Francesc Maspons i Anglasesell
Ramon M.ª Roca i Sastre
Josep M.ª Vilaseca i Marcet

Antoni Bergós
J. M. Pi i Suñer

Octavi Saltor

Josep Benet

Joaquim Camps i Arboix

Joaquim Granados

Frederic Marimon i Grafell

Miquel Rodés i Verdalet

Jaume Semir i Carrós

Agustí Bassols i Pareja

Eusebi Isern i Dalmau

Josep M.ª Trias de Bes

Aureli Joaniquet

Ramon Faus

Joaquim de Nadal i Ferré

Josep M.ª Boix Raspall

Joan Oliver

Pau Garsayall

Rafael Anglada i Rubí

Jordi Carbonell

Xavier Regàs

Ferran Soldevila

Carles Soldevila

Jordi Palà

S Martí Farreras

Frederic Roda i Pérez

Emília Baró

Guillem Díaz-Plaja

Oriol Bohigas i Guardiola

Jordi Bonet i Armengol

Lluís Bonet i Garí

Jordi Figueras i Anmella

Enric Llimona i Raymat

Bartomeu Llongueras i Garí

Jaume Mestres i Fossas

Isidre Puig i Boada

Manuel Ribas i Piera

Nicolau M.ª Rubió i Tudurí

Oriol Folch i Camarasa

Josep Martorell

Joan Bta. Cendrós i Carbonell

Pau Riera i Sala

Francesc Ripoll i Fortuny

Joaquim Ribera i Barnola

Ignasi Vidal i Gironella

Felip Bertran i Güell

Pere Sensat i Maristany

Josep Valls i Taberner

Ernest Ventós

Francesc Recasens i Mercadé

Rosend Riera i Sala

Jaume Carner i Suñol

Eduard Tarragona i Corbella

Manuel Junoy i Cornet

Miquel Mateu i Pla

Josep Enssesa i Gubert

Josep Garí i Gimeno

Ramon Sunyé

Pere Duran i Farell

Joan Vallvé i Creus

Josep Riba i Ortínez

Joan Llonch i Sala

Wenceslao Guarro

Josep Poyter

Josep Riba i Jorba

Jacint Canals i Nubiola

Damià Ribas i Barangé

Jordi Rubió i Balaguer

Raimond d'Abadal i de Vinyals

Agustí Durand i Sampere

Miquel Coll i Alentorn

Josep M.^a de Casacuberta

Pere Bohigas Balaguer

Ramon Aramon i Serra

J. V. Foix

Rafael Tasis i Marca

Josep Pla

Salvador Espriu

Tomàs Garcés

Joan Triadú

Joan Corominas

Antoni Badia i Margarit

Maria Manent

Joan Fuster

Sanchiz Guarner

Josep M.^a Espinós

Manuel de Pedrolo

Clementina Arderiu

J. Carreras i Artau

Ramon Folch i Camarasa

Jordi Cots

Agustí Calvet (Gaziel)

Mn. Pere Ribot

Mn. Ramon Muntanyola

Caterina Albert (V. Català)

Roig i Raventós

Josep Miracle

P. Basili de Rubí

Ramon Sunyer Clarà
Josep Obiols
Jacint Olivé
Alexandre Cirici i Pellicer
Miquel Gaspar i Paranella
Frederic Lloveras i Herreras
L'a Pau Macià
Lluís Mallol i Suazo
Alfons Serrahima
Josep Granyer i Giralt
Joaquim Folch i Torres
Francesc Vila i Rufas
Enric Puigdengolas i Barella
Joan A. Maragall
Joan Rebull
Joan Aimaud de Lazarte
Josep Llorenç i Artigas
Antoni Vila i Errufay
J. de C. Serra i Rafols
Jordi Aluma
Rafols Casamada
Joan Subirach L S
J. J. Tharrats
Antoni Tàpias
Jordi Agudé
Xavier Corberó
Jaume Muixart
i - no E. Monjo —
Lluís Solé i Sabarís l'a
Heribert Barrera
Eduard Fontseré L'e
Pius Font i Quer
A. Esteve i Subirana
Josep Pascual i Vila
Josep Iglesias i Fort
Josep Gassiot i Llorens
Josep M. Font i Rius
Miquel Amat i Barqués
Josep Vives i Codina
Lluís Pericot i Garcia

CAMPANYA 8.000 SOCIS

=====

Cartes afirmatives, rebudes fins a la data, que signaran la proclama:

J. Carreras Artau	Pere Sensat
J. Gassiot	Joan Vallvé Creus
Pere Calafell	Josep M. de Casacuberta
Isern Dalmau	Joan Llonch i Salas
E. Llimona	Francesc Recasens
Oller i Rabassa	Antoni Esteve Subirana
Alfons Serrahima	Aurora Bertrana
M. LL. de Serrahima ?	Jordi Cots
Joan Rebull	Josep Oriol Anguera
Pau Garsabull	Lluís Folch i Camarassa
Rafael Ferrer	Josép Cornudella
Conxita Badia d'Agustí	Joan Oliver
Clementina Arderiu	Díaz-Plaça
J. Pi-Figueras	Pius Font i Quer
Ramon Faus Esteve	Octavi Saltor
Miquel Batllori	Joan Triadú
Agustí M. Bassols	Miquel Rodés Verdalet
Marià Manent	M. Nadal
A. Bergós	Josep Ensesa Gubert
Xavier Montsalvatge	Salvador Espriu
Josep M Ribas Jorba	Josep Valls i Taberner
Francesc Maspons Anglasell	Antoni M. Badia i Margarit
Maria Canals	Xavier Regàs
Jordi Bonet	Francesc Moll
Domènec Ponsa	

Jordi Carbonell

Ramon M. Roca i Sastre

Josep Pla

Maria S. Vidua Toldrà

Pere Bohigas

Jaume Mestres Fossas

Maurici Serrahima

J. Alsina i Bofill

M. Coll i Alentorn

J.M. Boix Raspall

Muñoz Espinalt

Josep M. Vilaseca

Duran i Sanpere

Joan Bta. Cendrós

Ramon Folch

Mn. Ramon Muntanyola

Manuel de Pedrolo

Joan A. Maragall

P. Ireneu Segarra

Carles Soldevila

Mn. Francesc Balcells

Oriol Casassas

Heribert Barrera

Josep Garí Gimeno

Lluís Bonet Garí

Joaquim Ribera Barnola

Rafael Tasis

Miquel Mateu Pla

Jaume Muxart

Joan Fuster

Oriol Martorell

Wenceslau Guarro

rebudes fins al 27-II-63



Victòria dels Angels
Maria Canals
Xavier Montsalvatge
Rafael Ferrer
Mn. Francesc Baldelló
P. Dom Irineu Segarra
Manuel Valls i Gorina
Conxita Badia d'Agustí
Andreu Fornells
Joan Massià i Prats
Federic Mompou
Manuel Blancafort
Joan Gibert i Camins
Joaquim Zamacois i Solé
Domènec Ponsa
Oriol Martorell

Francesc de B. Moll
Miquel Coll i Alentorn
Josep M.º de Casacuberta
Pere Bohigas i Balaguer
Ramon Aramon i Serra
J. de C. Serra i Ràfols
Rafael Tasis i Marca
Josep Pla
Salvador Espriu
Tomàs Garcés
Joan Triadú
Antoni Badia i Margarit
Marià Manent
Carles Soldevila
Joan Fuster
Maurici Serrahima
Josep M.º Espinàs
Manuel de Pedrolo
Clementina Arderiu
Joaquim Carreras i Artau
Ramon Folch i Camarasa
Jordi Cots i Moner
Agustí Calvet (Gaziel)
Mn. Ramon Muntanyola
Joaquim de Camps i Arboix
P. Basili de Rubí
Mn. Ramon Cunill
Joan Oller i Rabassa
P. Miquel Batllori
Aurora Bertrana
Carles Muñoz i Espinalt

Josep Cornudella i Capdevila
Lluís Folch i Camarasa
Pere Calafell i Gibert
Josep Alsina i Bofill
Josep Oriol Cassassas i Simó
Pere Farreras i Valenti
Joan Gibert i Queralto
Josep Oriol i Anguera
Jaume Pi i Figueras
Lluís Sayé i Sampere
Pere Gabarró i Garcia
Xavier Vilanova i Montiu

Lluís Solé i Sabarís
Heribert Barrera
Pius Font i Quer
A. Esteve i Subirana
Josep Gassiot i Llorens
Josep M.º Font i Rius
Josep Vives i Codina
Pere Duran i Farell

Ramon M.º Roca i Sastre
Josep M.º Vilaseca i Marcet
Antoni Bergós
Josep M.º Pi i Suñer
Octavi Salter
Josep Benet i Morell
Joaquim Granados
Frederic Marimon i Grifell
Miquel Rodés i Verdalet
Jaume de Semir i Carrós
Agustí M.º Bassols i Parés
Eusebi Isern i Dalmau
Ramon Faus i Esteve
Joaquim M.º de Nadal i Ferré
Josep M.º Boix i Raspall

Lluís Bonet i Garí
Jordi Figueras i Anmella
Enric Llimona i Raymat
Bartomeu Llongueras i Galí
Jaume Mestres i Fossas
Isidre Puig i Boada
Manuel Ribas i Piera
Nicolau M.º Rubió i Tuduri
Oriol Folch i Camarasa
Jordi Bonet i Armengol

Francesc Recasens i Mercadé
Joaquim Ribera i Barnola
Joan Bta. Cendrós i Carbonell
Pau Riera i Sala
Ignasi Vidal i Gironella
Felip Bertran i Güell
Pere Sensat i Maristany
Josep Valls i Taberner
Rossend Riera i Sala
Jaume Carner i Suñol
Eduard Tarragona i Corbella
Manuel Junoy i Cornet
Miquel Mateu i Pla
Josep Ensesa i Gubern
Josep Garí i Gimeno
Joan Vallvé i Creus
Josep Riba i Ortínez
Joan Llonch i Sala
Wenceslau Guarro
Josep Porter
Josep Riba i Jorba
Jacint Canals i Nubiola
Damià Ribas i Barangé

Ramon Sunyer i Clarà
Josep Obiols
Alexandre Cirici i Pellicer
Frederic Lloveras i Herreras
Alfons Serrahima
Josep Granyer i Giralt
Francesc Vila i Rufas
Joan A. Maragall
Joan Rebull
Antoni Vila i Arrufat
Albert Ràfols i Casamada
J. J. Tharrats
Antoni Tàpias
Jordi Agudé
Jaume Muixart

Joan Oliver
Pau Garsaball
Jordi Carbonell
Xavier Regàs
Jordi Palà
C. Martí Farreras
Frederic Roda i Pérez
Guillem Díaz-Plaia



ja sou
soci
de l'ORFEÓ
CATALÀ ?



L'Orfeo Català ha estat sempre una veritat.

Quan va néixer, ara fa setanta-dos anys, l'Orfeo Català anava vinculat a tot allò que, a la nostra terra, era considerat autèntic i essencial.

Després, i sempre, la més antiga de les nostres institucions corals ha sabut viure plenament, i amb dignitat i eficàcia, el seu paper d'institució bàsica dins la nostra cultura.

I si tots hem viscut temps difícils, de l'Orfeo Català bé pot dir-se que tots els seus gestos han estat dignes. Tan dignes les seves accions com els seus silencis.

És per tot això que l'Orfeo Català segueix essent una veritat com ho era el primer dia, i és per tot això que arreu de la nostra terra hi ha un sentiment positiu i cordial envers l'Orfeo.

Ara bé, una institució que aspira a l'autenticitat total cal que compti amb un nombre important de socis que donin proximitat a aquests sentiments positius i cordials, i que donin també estímulo personal i ajut material.

L'Orfeo Català podria subsistir proclamant, només, els records daurats del seu historial i aferrant-s'hi, però no es tracta d'això. L'Orfeo Català és una veritat i vol i demana la càlida proximitat dels homes del nostre temps.

L'Orfeo Català potser podria viure sense massa problemes econòmics mitjançant els socis que ara té, però hauria de limitar-se en les possibilitats de penetrar amb passa ferma dins una etapa de grans realitzacions.

D'altra banda les interpretacions, encara recents, d'un repertori exigent i divers — Beethoven i Poulenc, Bach i Hindemith— o fets com el viatge artístic per Itàlia i França amb l'estrena del "Poema del Pessebre" de Pau Casals, són prou eloqüents quant a les realitats presents. Ara depèn de tots nosaltres que l'Orfeo Català pugui superar-se i vitalitzar-se d'acord amb la dinàmica del nostre temps i segueixi donant a la música catalana, i en definitiva a un aspecte important de la nostra cultura, els valors d'arrelament i d'universalitat que va infondre-li el seu fundador, el mestre Lluís Millet.

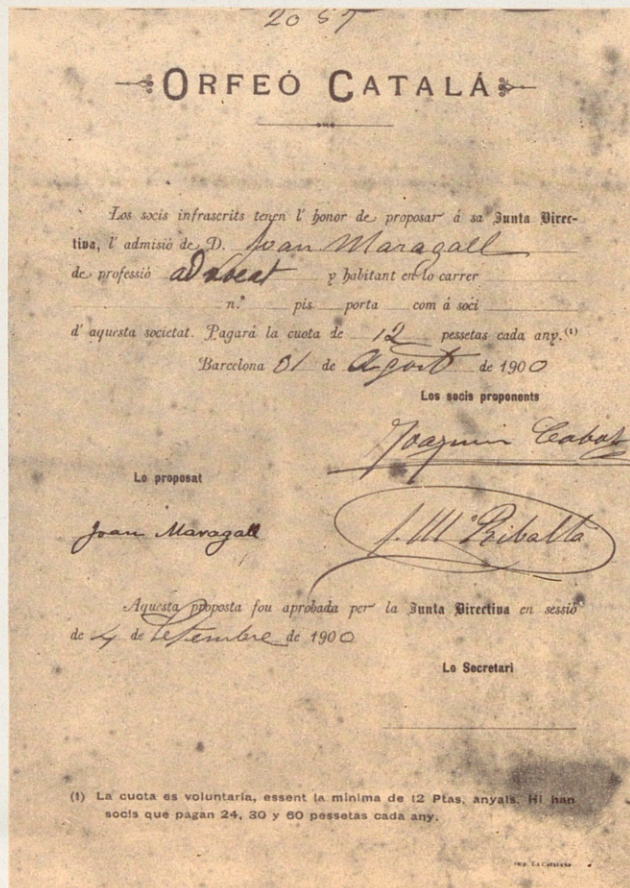
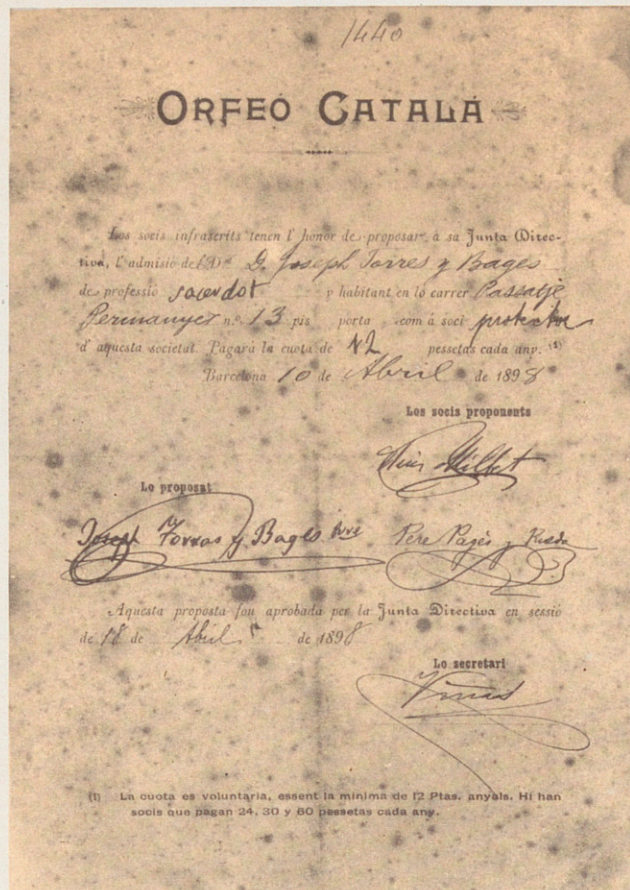
"Ja sou soci de l'Orfeo Català?" Els qui signen aquest document us ho pregunten.

"Feu-vos soci de l'Orfeo Català!" Els qui signen aquest document us ho demanen.

Gregori Modrego i Casaus, Arquebisbe-Bisbe de Barcelona
Vicens Enríque i Tarancon, Bisbe de Solsona
Ramon Masnou i Boixeda, Bisbe de Vic
Narcís Jubany i Arnau, Bisbe Auxiliar de Barcelona

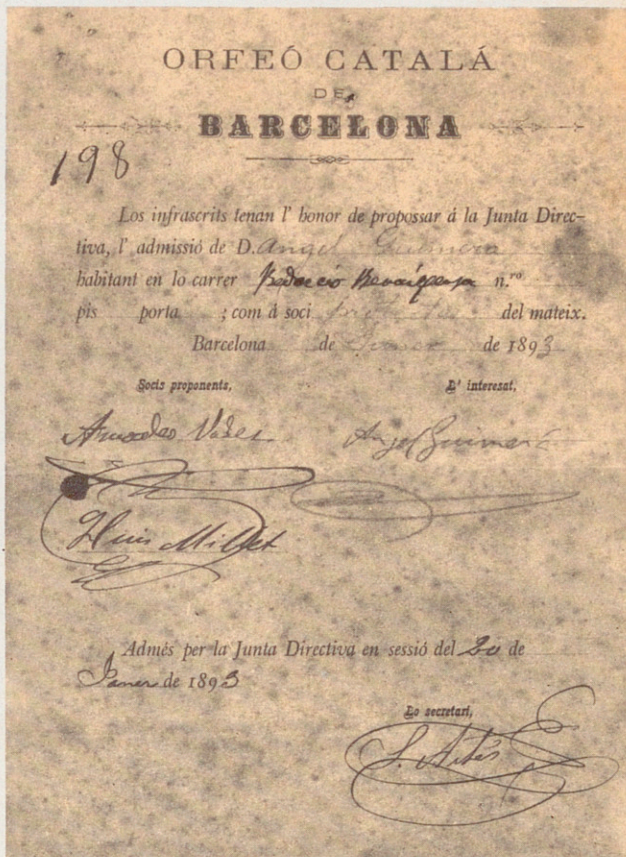
Dom Aureli M.^a Escarré, Abad de Montserrat
Dom Gabriel M.^a Brasó, Abad Coadjutor de Montserrat
Dom Edmon M.^a Garreta, Abad de Poblet

Vda. Toldrà. Maria Sobrepera
Caterina Albert i Paradís (Victor Català)
Ramon d'Abadal i de Vinyals
Agustí Duran i Sanpere
Joaquim Folch i Torres
Eduard Fontseré i Riba
Francesc Maspons i Anglasesell
Agustí Pedro i Pons
Ferran Soldevila i Zubiribu



Reproducció de les propostes de soci de Josep Torres i Bages, Angel Guimerà i Joan Maragall.

Són molts els grans homes catalans que s'han volgut vincular personalment a l'Orfeo Català.



L'Orfeo Català
al Palau de la Música Catalana



Omnium Cultural ha estat la institució promotora d'aquesta iniciativa que, per tots conceptes, ha de vitalitzar el nostre Orfeo Català.

Els homes d'Omnium Cultural han considerat que l'Orfeo Català és una entitat veritablement representativa i essencial dins la cultura catalana, i han pretès que tothom hi participi a través de les figures més prestigioses. Heus aquí, doncs, la gènesi de l'impressionant aplec de noms que la valora d'una manera definitiva.

A la Junta de l'Orfeo Català li cal agrair als signants i a Omnium Cultural la seva iniciativa, dinàmica i estimulant, i li cal també proclamar que espera amb entusiasme poder dedicar tot l'ajut moral i material que li vingui d'aquesta campanya al servei dels ideals de cultura entorn dels quals s'ha mogut sempre l'Orfeo Català.

La Junta de l'Orfeo Català

Fèlix Millet i Maristany,
President
Lluís M. Millet i Millet,
Director
Josep Vilardaga i Buixó,
Vice-president

Miquel Saperas i Auví
Osva Cardona i Roig
Joan A. Grau i Cuadrada
Ramon Pujol i Alsina
Raimond Carrasco i Azemar
Antoni de Moragas i Gallissà

Josep Ametller i Fornells
Ramon Guardans i Vallés
Frederic Roda i Ventura
Josep López i Esparbé
Josep Bou i Calaf
Lluís Carulla i Canals

Al dors: Reproducció del retrat del fundador, mestre Lluís Millet, que presideix la Sala de Junes de l'Orfeo Català.

Estudi crític del programa "Vtès. són formidables"
promocionant l' "Operació 8.000 socis de l'Orfeó Català"

Estudi crític del programa "Vd. són formidables"
promocionant l' "Operació 8.000 socis de l'Orfeó Català"

Aquest estudi és estricteíssimament
confidencial pels membres de la
Junta d'Omnium Cultural.

Factors positius i negatius.- Entre els molts factors positius en favor del programa solament hi havia la idea inicial, que va quedar totalment desnaturalitzada per una sèrie de factors negatius de tota mena i de tot ordre.

Resultats del programa.- No el considero un èxit en quant a la quantitat de socis obtinguts -malgrat siguin 2.000-, perquè si el programa s'hagués desenvolupat tal com s'havia projectat amb el locutor, s'hauria pogut cobrir l' "Operació 8.000 socis" en una sola nit, en una hora d'emissió.

Considero el programa agrisat i sense brillantor en quant a la seva qualitat, estructura, guió i realització.

Psicosi de pànic.- Per causes que tots sabem, o almenys ho sabem Félix Millet i jo, es va anar apoderant el pànic, en forma progressiva, a la pròpia S.E.R., tant en els directius de Madrid, com en els de Barcelona. A mida que s'anava acostant l'hora, es veien fantasmes per tot arreu i segurament que a la S.E.R., a Madrid, "los dedos se les hacían huéspedes". El pànic es contagià, abans que a la S.E.R., a alguns membres de la Junta del mateix Orfeó.

Cal reconèixer, en honor a la veritat, que el Governador Civil, en totes les entrevistes o conferències telefòniques, va estar correcte, comprensiu i disposat a que l'Orfeó cantés a la Plaça Catalunya.

Si per part d'Informació i Turisme no es pot dir el mateix que pel que respecta al Governador, quan el Dr. Delgado va ser objecte d'una visita, per part de Tarín, Millet i Carulla, es van aclarir molts conceptes, i el propi Cap d'Informació i Turisme va deixar a la nostra mà i en la de la S.E.R. el que es pogués fer a la Plaça Catalunya, revocant, a la vegada, la prohibició que havia donat la vigília, referent als cartells, encara que no d'una manera total, perquè els cartells havien de ser petits i situats en les pròpies taules.

També va revocar la prohibició de repartir proclames, a condició que es donessin a les pròpies taules.

En canvi, el Sr. Delgado va autoritzar el que, per durant el temps que es vulgui, es passin per les emissores catalanes les "cunyes", en la quantitat que es cregui necessària, que diguin: "En homenatge de Barcelona a l'Orfeó Català, Ja sou soci de l'Orfeó Català?".

Així mateix va autoritzar editar cartells de 77 x 110, reproduint la primera plana de la Proclama firmada per les 150 personalitats, és a dir, la pàgina en la que hi va el grup escultòric de la façana de l'Orfeó. Se li va dir que aquests cartells anirien massivament fixats a les columnes dels carrers de Barcelona i a tot arreu on es pogués. No hi posà cap inconvenient.

Una mostra del pànic que a darrera hora tot ho encotillava, són els següents exemples:

A Fèlix Millet, poques hores abans de l'emissió se li va ordenar que gravés magnetofònicament el que volgués dir, per a la prèvia censura, com si es tractés d'una persona desconeguda i sense res a perdre privadament ni tampoc en la seva qualitat de President de l'Orfeó, i com, si, a més a més, no se l'hagués tractat suficientment a Madrid, en les esferes oficials, en l'anada de l'Orfeó a la capital d'Espanya.

Un altre detall és que la S.E.R. va demanar a Carulla, per conferència des de Madrid, que suprimís de la pàgina entera a publicar en la premsa, el dia de l'emissió, el nom dels 150 signants. Carulla es va fer fort en que en l'anunci es feia referència a uns signants d'una Proclama que havia estat autoritzada per Informació i Turisme i que la pàgina perdria tot l'interès si solament es feia esment d'una "institución catalana", que podia ser molt bé, per exemple, una Caixa de Pensions, etc. Aleshores, la S.E.R. va insistir en que la petició que es feia a Carulla de suprimir els 150 noms era perquè faltava el consentiment del patrocinador del programa, a la qual cosa Carulla va objectar que el permís el tindria dins de pocs moments, recabant-lo de Ramon Vilà o Josep Vilà, com així fou, amb plena satisfacció dels esmentats senyors.

Un altre detall del pànic fou que, a fi que l'organització de Carulla no s'acostés als locutors que actuaven a Ràdio Barcelona, aquesta va donar ordre a Tremoleda, moments abans de començar l'emissió, que sobretot no intervinguessin en apoiar als locutors, i a tal fi es va establir un cordó impenetrable i es van deixar de fer coses tan bàsiques i essencials com eren esmentar els artistes del teatre, cinema, deport, etc., que s'havien convocat i assistiren a Ràdio Barcelona.

"Dos canciones solamente en la Plaza de Cataluña".— Quant, estant reunida la Junta de l'Orfeó, el dilluns dia 25 de Març, varen telefonar-nos de Ràdio Barcelona, dient que només autoritzaven a cantar dues cançons, la qual cosa equivalia a no poder cantar a la Plaça de Catalunya, tots varem creure que l'ordre provenia d'Informació i Turisme o del Govern Civil.

En honor a la veritat, cal dir que la inexplicable limitació a dues cançons, no provenia de les autoritats, sinó del propi guió del programa confeccionat per Oliveres i portat a censura i aprovat per la mateixa.

Falla estrepitosa de la informació que s'havia de donar, en l'emissió, de l'estupenda organització de 100 línies telefòniques. En un programa d'aquesta naturalesa, si falla aquesta informació sobre les línies, falla tot. Això es va haver d'observar per Carulla al locutor Albert Oliveres, a mitja emissió, advertència del tot innecessària perquè ell ho ha de saber de sobres.

Fou endebades. El cordó impenetrable no deixà passar el crit d'alarma de Carulla.

Carulla tenia interès en que es disposés de les 100 línies, en lloc de les que la S.R.R. té normalment, proveient -perquè és necessitat bàsica-, un bon servei telefònic.

Cent voluntaris, aquella nit, formaren al peu dels cent telèfons amb entusiasme que no tenia compensació per part de l'Emissora.

Ara bé, és també condició bàsica que el públic sigui informat, durant l'emissió, en forma reiterativa, dels números de telèfon on poden trucar, i com que no es poden donar per Ràdio els 100 números, s'havia quedat amb l'Oliveres que recordaria repetidament que en la premsa de Barcelona, tant en la del matí com en la de la tarda, s'havien publicat els números de telèfon, que el radiocient havia de tenir a la mà en començar l'emissió.

Aquesta advertència als radiocients es va fer molt malament.

Les onze taules. Tant indispensable era conèixer els 100 telèfons per part dels que escoltaven la Ràdio, com reiterar-los-hi l'existència de les taules i el lloc on estaven situades i la seva missió.

Això es va fer també molt malament.

Tres classes de socis. Es va advertir a l'Oliveres, que era base de l'èxit no fer esment del soci adjunt per a no armar un galimaties parlant de quatre classes de socis. Se li va dir que al soci adjunt, de 60 Ptes., que sol ser la muller, l'atacariem, quan fos el moment oportú, en una promoció directa postal, dirigida als que ja són socis.

Se li va remarcar a l'Oliveres la conveniència de recalcar reiteradament -per l'experiència que nosaltres ja tenim- que el soci protector paga 10 Ptes. mensuals, i que inclús no s'anomenés la quota anual de 120, perquè, per experiència, sabem que és molt fàcil reclutar socis citant aquesta quantitat ínfima de 10 Ptes.

També se li va recordar que distingís ben bé entre soci protector i les altres dues categories de socis col·lectius, de 1.000 Ptes. anuals com a mínim.

El confusionisme, en l'explicació deficient, fou tot el que s'aconseguí del locutor.

Radiació dels noms dels 150 socis col·lectius.- Es va convenir amb l'Oliveres que era bàsic, per l'èxit, radiar el nom de les 150 firmes industrials catalanes que s'havien fet socis col·lectius, amb la finalitat de que, donant a ràfegues aquests noms durant l'emissió, anessin adherint-se, per esperit d'imitació quan no de solidaritat, moltes altres cases que forçosament s'oferirien.

Se li havia advertit a l'Oliveres que a tots els socis col·lectius se'ls digué que eren necessaris abans de l'emissió perquè s'esperava, amb l'exemple estimulant, una pluja de firmes durant l'emissió.

Contràriament no varen citar-se els col·lectius i van mencionar-se escassament mitja dotzena de firmes, que encara va ser pitjor que si no s'hagués dit res.

Una altra falla garrafal: discursos.- Es comprén que no es mencionés els socis protectors, per a no recarregar el programa amb una cantarella de noms -que hauria durat només 2 o 3 minuts-, però desgraciadament, si no fou una cantarella de noms, fou una cantarella de "discursos", que cap interès tenien, com no fos pel propi autor del discurs, i que no estaven previstos.

Quatre falles decisives.- Les acabo d'esmentar: silenci casi absolut de les pàgines dels diaris que publicaven les 100 línies telefòniques, cap ajuda les onze taules, res de pressió sobre les diferents classes de socis i silenciació dels 150 socis col·lectius aconseguits.

Caràcter centralista del programa.- Quan l'Albert Oliveres va mencionar, en la reunió a Barcelona, la possibilitat que parlés Muñoz Grandes, se li va fer observar, amb energia, que no era adequat una col·laboració d'aquesta categoria i tipus en un programa de la naturalesa del que nosaltres proposàvem, i no solament aquesta col·laboració, si no tota altra anàlota, i que l'emissió havia de tenir sabor estrictament local.

Al dia següent, antevigília de l'emissió, es va telefonar a l'Oliveres, recalcant-li aquesta característica del programa i va contestar que havia nomenat al Vice President del Govern com hagués pogut dir Albert Closas, Nadal Rodó o Fernández Cid.

Malgrat aquest aclariment i la reiteració de la nostra advertència, es varen fer connexions amb Saragossa, Sant Sebastià, Corunya, etc., etc., que no tenien cap valor per al programa, que no adornaven gens ni mica al mateix i que eren, per la seva extensió, inadequades i inoperants. Sobretot en un aspecte que semblava d'obra benèfica, a favor d'un Orfeó en situació econòmica apurada, que reclamava ajuda, invenció total del locutor en contradicció a les instruccions i acords haguts.

Aquesta falla va ser fruit de falta de previsió i detall del programa per part del locutor, limitant-se aquest a sintonitzar les emissores col·laboradores sense estar abans d'acord amb la persona que havia d'intervenir, puntualitzant el temps que duraria la intervenció, la categoria de l'intervistat i el que havia de dir.

Identificació dels realitzadors amb l'Orfeo.- Potser amb l'única excepció del locutor central, els altres que varen sentir-se intervenir, no tenien ni idea del que anaven a fer, i sobretot de quina mena d'institució era l'Orfeo i de com calia tractar la gent, per tal d'apropar-la a les taules de recepció de socis.

Allò de parlar amb to serialesc de persones més o menys pintoresques que volien inscriure's (una gitanos amb els diners a la mà, etc.), evidentment no encaixa.

D'altra banda aquest aspecte no fou una excepció, sinó més aviat el to general del programa.

En definitiva se'ls va notar la falta de sinceritat... tot era de "cartró-pedra".

Això va lligat al nivell cultural dels locutors, els quals tenen molt més el costum de programes sense un contingut massa digne, més aviat eridaner.

Horari.- Una altra falla del programa va ser anunciar-lo per tres quarts d'onze i es va començar a un quart de dotze, que ja era una hora intempestiva per a una gran quantitat de públic.

Altaveus en les camionetes de Coca-Cola, Tri-Majus, etc.- Els representants de la policia que hi havia a cada taula van obligar a posar sordina a les camionetes que estaven repartides entre les taules, perquè alegaven que l'estrèpit dels altaveus no era tolerable.

Referència a l' "Operació 8.000 socis" ja iniciada abans.- Oliveres, malgrat la seva promesa, no en feu la més petita referència, com si fos d'ell la idea d'aportar nous socis.

La vanitat humana pot fer molts disbarats.

Resultats finals.- S'haurà obtingut amb aquest programa 2.000 socis, que representen poc en relació al que s'hagués pogut obtenir fent les coses, tal com s'havia convingut i no ben al revés de com es varen pactar.

Si fent-ho tot tan malament es va obtenir 2.000 socis, fàcilment es pot deduir la quantitat imponent dels mateixos que s'hagués pogut captar si la realització integral del programa hagués estat fruit d'una estreta col·laboració entre Carulla i la seva i la gent de la S.E.R., tal com estava estructurat. Aquesta col·laboració es va oferir a la S.E.R. des del primer moment i fou acceptada i va ser, a més a més, recabada reiteradament per part de l'Oliveres a Carulla, però a mida que s'anava acostant l'hora de començar l'emissió, es feia més impenetrable la intervenció en els punts vitals que

queden exposats, que havien de ser base de l'èxit del programa. Tot, degut al nerviosisme del pènic que pujava de nivell, per moments, com una riuada que tot ho anega.

Clima que ha deixat l'emissió.- A part dels dos mil socis que s'han aconseguit amb aquest programa, s'ha fet més fàcil la tasca continuadora de l' "Operació 8.000 socis" que s'ha portat a cap fins arribar a aquesta quantitat per a rebassar-la en una nova "Operació 12.000 socis", si la Junta de l'Orfeó l'aprova. La campanya s'ha acabat molt més aviat del que es preveia, tot just començada, doncs quan es planejava es parlava del mes de Jun.

6.500 socis.- A l'endemà de l'emissió es calcula que la quantitat de socis que falta per arribar als 8.000 eren aproximadament uns 1.500, amb la qual cosa es donava per ben segur la consecució immediata de l'objectiu proposat.

A hores d'ara, els 8.000 socis ja són un fet.

Rectificacions que imposa l'experiència de la campanya.- Com en tota campanya publicitària, la dels "8.000 socis" s'ha anat amotllant a la realitat cada moment que passava i fent rectificacions que imposava l'experiència del desenvolupament pràctic dels resultats que s'obtenien.

Aspecte positiu, molt important

L'Orfeó Català a conseqüència de l'emissió d'ahir, no va resultar gens ni mica compromés, a causa d'actituds de tipus polític de cap mena.

En aquest sentit -si es mira tan prim- fou més compromés el viatge a Madrid.

Pensem en els que treballen

- 100 voluntaris als telèfons. Recluta, concentració i ensinistrament.
- 100 voluntaris a les 11 taules. Recluta, concentració i ensinistrament fet a darrera hora, per permís -arribat també a darrera hora- sobre la instal·lació de les taules.
- 33 conferències telefòniques amb Madrid en vuit dies, una d'elles de 45 minuts de duració.
- 60 visitadors, voluntaris, a firmes industrials, que varen aportar 120 socis col·lectius, abans de l'emissió, per a anunciar-los durant la mateixa. Aquests visitadors foren reclutats a la Facultat de Ciències Econòmiques i se'ls feu abandonar els estudis durant dos dies, a les portes d'un examen semestral i lliberatiu

- Una impremta que fa treballar de nit el personal, pel tiratge de 27.000 proclames d'una tinta i 7.000 propostes de soci.
- Confecció de 50 cartells per a les 11 taules.
- Contractació, recollida, transport, instal·lació i retorn de 80 metres de taules, 100 cadires, altaveus, llums de butà i elèctrics.
- Impressió a multícopista de 5 diferents models destinats a la contabilització dels socis del programa.
- Impressió d'instruccions pels 60 visitadors.
- Recepció i entrenament dels mateixos.
- Mecanografiar un a un 250 Saludes, adreçats a les 250 firmes comercials que visitaren els 60 estudiants.
- Visites, entrevistes, reunions, ordres i contra-ordres, autoritzacions i suspensions i reautoritzacions, etc., etc., cada hora i durant tres dies.
- La llista podria continuar llarga estona, encara que la ignorin o la vulguin ignorar algunes persones que troben fàcil retreure defectes que nosaltres sòrem els primers en lamentar vivíssimament i no poguèrem evitar per causes que ja queden exposades.

Certament és més difícil, encara que més correcte, voler conèixer la veritat sobre aquells defectes que ara es retreuen amb un entusiasme que no és pas de la mateixa mena que el que sentien els 293 abnegats voluntaris que es varen movilitzar el dia de la crítica emissió i en els dies anteriors.

Resumint: en una nit es va fer la feina de 20 anys.

=====

Dia de la Emissió: 27 Març 1963

ORFEO CATALA

Director: Mtre. Lluís M. Millet
Subdirectors: Mtres. J. Tomàs i J.J. Llongueres

Audi c i 6 9 9 2

CONCERT AL PALAU NACIONAL DE MONTJUÏC

Programa

I

Populars catalanes	Choral a boca closa	Ll. Millet
	Matinet me'n llevo jo	Toldrà
	Els fadrins de Sant Boi	Pérez Moya
	El pardal	Toldrà
	No t'espantis, Alabau	Toldrà
	El caçador i la pastoreta	Botei
	Oh, desperteu, bella adormida (popular del Querrey)	Canteloube
	Nadal de campanes (popular ucraniana)	J. Jareff
	El rústec villanoet	Ll. M. Millet

II

Espirituals negres	In Paradisum (motet)	Ll. M. Millet
	Mira els blancs anyells com belen	R. Nathaniel Dett
	Jesús està escoltant	William L. Dawson
	Oh, profund riu	H.T. Burleigh
	L'esperit meu sento moure's	William L. Dawson

(petita pausa)

Sardanes	Empordà i Rosselló	Morera
	La sardana de les monges	Morera
	Muntanyes del Canigó (glossa de la cançó popular)	Manán

Solistes: Srta. Maria dels Angels Miró, soprano
Srs. Gaïetà Renon, tenor i J. López Esparbó, baríton

Direcció:

LLUÍS MARIA MILLET

ORFEO CATALA

Director: Mtre. Lluís M. Millet
Subdirectors: Mtres. J. Tomàs i J. J. Llongueras

Audió 992

CONCERT AL PALAU NACIONAL DE MONTJUÏC

Programa

I

Choral a boca closa	Ll. Millet
Matinet me'n llevo jo	Toldrà
Els fadrins de Sant Boi	Pérez Moya
El pardal	Toldrà
No t'espantis, Alebau	Toldrà
El caçador i la pastoreta	Botei
Oh, desperteu, bella adornada	Canteloube
(popular del Quercy)	
Nadal de campanes (popular ucraniana)	J. Jaroff
El rústec villancet	Ll. M. Millet

II

In Paradisum (motet)	Ll. M. Millet
Mira els blancs anyells com belen	R. Nathaniel Dett
Jesús està escoltant	William L. Dawson
Oh, profund riu	H.T. Burleigh
L'esperit meu sente moure's	William L. Dawson

(petita pausa)

Emperdà i Rosselló	Morera
La sardana de les monges	Morera
Muntanyes del Canigó (glossa de la cançó popular)	Marín

Solistes: Srta. Maria dels Angels Miró, soprano
Sra. Gaietà Renom, tenor i J. López Esparbó, baríton

Dircció

LLUÍS MARIA MILLET

OMNIUM CULTURAL

Palau Dalmases

Montcada, 20

Barcelona

Ja sou soci de l'Orfeó Català?

OPERACIÓ 8.000 SOCIS

OMNIUM CULTURAL

Palau Dalmases

Montcada, 20

Barcelona

Ja sou soci de l'Orfeó Català?

OPERACIÓ 8.000 SOCIS

Què és i com és l' "Operació 8.000 socis"

Què és i com és l' "Operació 8.000 socis"

3.500 socis.-

Aquesta era la xifra de socis de l'Orfeó Català en iniciar-se la campanya que vol augmentar-la fins a 8.000.

Per què "Omnium Cultural" és l'organitzador de l' "Operació 8.000 socis".-

La Institució "Omnium Cultural" -única en la seva finalitat- és el punt de convergència de lloables voluntats i esforços que fins ara treballaven, per a la cultura catalana, isolats uns dels altres.

D'altra banda, la Junta de l'Orfeó no podia treure un gran profit de la campanya perquè, com diu Rossinyol, "no està bé de lloar la família", i pitjor encara si un es lloa a sí mateix.

L'exposició dels mèrits de l'Orfeó, és molt millor que no la formuli ell mateix.

Si bé l'existència d'una proclama, posada per "Omnium Cultural" a la signatura del bo i millor de Catalunya, ja dóna paternitat a l' "Operació", aquesta es prestigia molt més si és una institució com "Omnium Cultural" qui la patrocina.

Financiació.-

"Omnium Cultural" ha acceptat, sense reserves, fer-se càrrec de la direcció, execució i financiació de la campanya.

Quant a la financiació, però, "Omnium Cultural" ha volgut independitzar-la de les aportacions normals dels seus col.laboradors.

A tal fi, els fundadors de l' "Omnium Cultural", ajudats d'incondicionals amics, s'han constituït en patronatge de la simpàtica "Operació 8.000 socis", de manera que aquesta no grava econòmicament, en absolut, "Omnium Cultural".

La Proclama.-

La proclama és el principal document de l' "Operació". S'hi exposa tot el que es pretén, és a dir que l'Orfeó Català pugui arribar a la xifra de 8.000 socis, per tal de vitalitzar-se, de cara a un programa de gran transcendència musical i artística, que demostrï al món quina és la força col·lectiva del nostre país quan es posa al servei de la pròpia cultura.

La proclama s'ha imprés amb gran dignitat d'elements.

Signatures de la Proclama.-

S'ha demanat a un bon nombre de persones, entre les més representatives, que vulguin signar la proclama de l' "Operació 8.000 socis".

Les signatures van agrupades d'acord amb les activitats dels signants.

Captació dels socis actuals de l'Orfeó per tal que col·laborin.-

Evidentment cal comptar amb la col·laboració dels actuals socis de l'Orfeó; una col·laboració entusiasta i sense reserves.

La Junta de l'Orfeó Català, secundant la campanya d' "Omnium Cultural", sol·licita per carta a cada un dels socis actuals, que col·labori intensament demanant:

- a) que portin socis nous.
- b) que facilitin llista de possibles nous socis, a promoure directament per l' "Operació", tot remarcant si podem esmentar el seu nom o si vol que ens el reservem.

"Amics de sempre" i "Proselitistes".-

Es demana als "Amics de sempre", de la nostra cultura, que facilitin una llista de persones prou actives i prou identificades amb les nostres coses, les quals puguin esdevenir autèntics "Proselitistes" de la nostra "Operació", sobre la base que cada un d'ells aportï un nombre determinat de socis.

Aquesta "quota" del "Proselitista" és designada en cada cas per l' "Amic de sempre" que n'hagi estat l'incorporador.

Tota la feina burocràtica -cartes, etc.- que doni la recerca de "Proselitistes", no va a càrrec dels "Amics de sempre", sinó que tot ho fa l' "Operació".

Es lliura a cada "Amic de sempre" els exemplars d'aquesta memòria que necessiti, per tal que ell i els seus "Proselitistes" estiguin informats, amb tot detall, dels mòbils i procés a seguir per l' "Operació".

Els "Amics de sempre", i la seva conseqüència, els "Proselitistes", han de ser la més vital i eficient força promotora de l' "Operació 8.000 socis".

Captació d'empreses comercials i industrials.-

L' "Operació 8.000 socis" té el propòsit de cridar l'atenció de les empreses comercials i industrials de la nostra terra, per tal que, com a persones jurídiques o empreses individuals, es facin socis benemèrits de l'Orfeó Català.

Publicitat reiterativa.-

Des del punt de vista publicitari es preveu que caldrà insistir reiteradament sobre les persones que ja hauran rebut la proclama.

Aquesta insistència serà feta a base de postals apropiades, tant per la reproducció de dibuixos a tot color i fotografies, com pel text reiteratiu del prec ja formulat en la proclama.

S'enviaran, a cada persona, almenys sis postals, totes diferents, i amb intervals de 15 dies.

Les postals, com diem, portaran text al dors. Aquest text en cada tramesa serà diferent, i farà referència al contingut de la proclama, s'explicaran detalladament els avantatges de ser soci de l'Orfeó, etc.

Cartells.-

L'ambientació de l' "Operació 8.000 socis" és bàsica. D'altra banda, l'impacte de cartes i impresos i el treball dels "Proselitistes" fóra menys eficaç sense una adequada ambientació de caràcter general.

Utilitzant els mateixos originals de les postals, s'imprimiran cartells de diverses mides, per a la fixació a: murs, columnes, establiments, entitats, etc.

Fitxer metàl·lic unificat.-

S'està confeccionant un fitxer metàl·lic unificat, a base dels principals fitxers d'editorials i entitats.

"Omnium Cultural" ha adquirit una màquina elèctrica d'imprimir adreces, per a la utilització del fitxer metàl·lic.

I establirà les condicions per a una col·laboració mútua que ha de beneficiar d'una manera decisiva a entitats i editorials. I no cal remarcar que es perllongarà indefinidament, en apoi d'iniciatives anàlegues a l' "Operació 8.000 socis", que ha estat el motiu de la creació d'aquest fitxer metàl·lic unificat.

Aquesta "Operació", amb el fitxer metàl·lic, tindrà un servei, pel qual es necessitarien 15 mecanògrafes, treballant vuit hores diàries durant 10 dies.

Prensa - Ràdio.-

Durant dos mesos, i d'acord amb el programa de reiterar la crida, es publicaran als diaris barcelonins (La Vanguardia, Destino, Correu Català, Serra d'Or, Fulla Dominical, etc.) gravats que seran la reproducció de les postals i dels cartells de l' "Operació".

Durant la mateixa època, i en hores estratègiques, es donaran per Ràdio Barcelona "cunyes" al·lusives a l' "Operació".

D'altra banda Ràdio Barcelona ha promés ja una emissió (programa local) de mitja hora, dedicada exclusivament a la divulgació de l' "Operació".

Visitadors.-

L' "Operació 8.000 socis" organitzarà un equip de visitadors, els quals treballaran sobre la base de les llistes de possibles socis, proporcionades pels socis actuals i sobre el fitxer unificat.

La feina dels visitadors, però, no començarà fins que s'hagi fet un veritable ambient, tant particular com general.

No cal remarcar l'eficàcia demostrada que té el sistema de la visita.

Captació per telèfon.-

Com a complement d'aquesta feina es farà un assaig de "captació per telèfon". Si els resultats són favorables, es donarà també pas a aquest sistema.

Possibilitats i tècnica de l' "Operació"

Possibilitats i Tècnica de l' "Operació"

Possibilitats de l' "Operació 8.000 socis".-

Encara que tots sabem que les institucions corals de la península no tenen en cap cas més socis que l'Orfeó Català, tenim dret a esperar, no obstant, que Catalunya sigui una excepció, per la seva superior situació econòmica, i també per la sensibilitat dels catalans, esperonada per la necessitat de vetllar les institucions bàsiques de la seva cultura.

Envergadura de l' "Operació".-

Per a lograr l'assistència ciutadana a què té dret a aspirar l'Orfeó, tan inadmissible fóra l'aventura irresponsable d'una campanya no prou meditada, com la basada en la gasiveria del publicitari que es comprés un timbalet per a fer-se sentir enmig de l'estrèpit del món actual.

Coordinació sinèrgica de tots els mitjans de captació.-

De la lectura d'aquest esbós i resum del projecte total de l' "Operació 8.000 socis", es dedueix que s'utilitzaran tots els mitjans possibles, dosificats com cal, i sobretot coordinats en el temps i en el llançament, per tal que es potencialitzin de manera que no sumin aritmèticament sinó en forma geomètrica.

Doble front de captació.-

En el projecte d' "Operació 8.000 socis" es potencialitza l' "atac" individual, privat, a cada possible soci, amb una sincrònica crida col·lectiva, pública, mitjançant la premsa, ràdio, cartells, T.V. - si és possible-, a fi de trobar ja el màxim d'interès quan es truqui a cada porta.

Cloenda de l' "Operació 8.000 socis".

Com a nota simpàtica i estimulante de l'operació, aconseguits els 8.000 socis, l'Orfeó Català -i es demanarà la col.laboració de tots els Orfeons de Catalunya- reunirà la família engrandida, al Palau Nacional, per a segellar, amb un memorable concert, la fita que ha de marcar el començament d'una nova etapa en la història gloriosa de l'Orfeó.

Beneficis - directes i indirectes - previsibles per a
l'Orfeó, derivats de l' "Operació 8.000 socis"

Beneficis -directes i indirectes- previsibles
per a l'Orfeó, derivats de l' "Operació 8.000 socis"

Beneficis directes:

- increment substancial del suport econòmic en uns 700.000 ó 800.000 pessetes anuals.
- notable disminució del tant per cent de despeses de sosteniment de l'Entitat.
- possibilitat que aquesta nova aportació econòmica i de ciutadania faci viable per a la primera institució coral de Catalunya, una reestructuració i expansió en noves direccions, d'acord amb el que podria i hauria de ser l'Orfeó de cara a l'any 2.000.

Beneficis indirectes:

- mestres i cantaires podran ser objecte d'atencions, sol·licituds i estímuls, els quals polaritzant-se amb la seguretat de la nova assistència dels catalans, hauran d'elevat la moral de mestres, cantaires i socis.
- la ressonància de l' "Operació 8.000 socis" vitalitzarà la simpatia que sempre ha despertat l'Orfeó a la totalitat de la nostra terra.

Uns quants detalls materials
de la vasta "Operació"

Uns quants detalls materials de la vasta "Operació"

S'han editat:

60.000 proclames
10.000 cartells
157.000 postals

Es preveu que s'escriuran:

35.000 cartes, i que
192.000 adreces seran escrites en
192.000 sobres

El fitxer metàl·lic unificat
ha exigít confeccionar:

35.000 fitxes en cartolina, i
35.000 fitxes metàl·liques, posades en servei per
1 màquina automàtica elèctrica sel·lectiva

Seran invertides:

6.400 hores d'oficina
800 " de visita domiciliària